

Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Lublinie.

II. ROCZNIK.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 13 Września 1916 roku.

Treść: (104 — 117). 104. Przynależność państwowa w Królestwie Polskiem. — 105. Przepisy co do pośrednictwa w pracy w obszarze zajęтым. — 106. Zakupno zajętych skór surowych. — 107. Zajęcie zboża. — 108. Zajęcie gliceryny, wód zawierających glicerynę i ługów mydlarskich. — 109. Zajęcie rzepaku. — 110. Przeróbka zajętej wełny. — 111. Zakaz przywozu i przewozu serbskich i czarnogórskich pieniędzy papierowych. — 112. Przyjmowanie mieszkańców zajętego obszaru do tymczasowej służby skarbowej. — 113. Zasiłki dla rodzin robotników cywilnych. — 114. Zwalczenie wścieklizny. — 115. Utworzenie stacji psów policyjnych w Lublinie. — 116. Zbrodnicze uszkodzenia c. i k. wojskowej kolei północnej. — 117. Wyrok sądowy.

104.

Przynależność państwowa w Królestwie Polskiem.

C. i k. Naczelną Komendę armii stwierdziła rozporządzeniem M. V. L 38288 z dnia 4 lipca 1916, że określenie używane przez c. i k. Komendy Generalnego Gubernatorstwa wojskowego przy wystawianiu dokumentów legitymacyjnych (świadczeń tożsamości, paszportów podróży) dla oznaczenia przynależności osób mających prawo swojszczyzny na zajętych obszarach Polski „poddany rosyjski” niezgodne jest z postanowieniami konwencji hagskiej o wojnie lądowej mającej tutaj znaleźć zastosowanie. W terminologii ustaw obowiązujących w Polsce nawet za panowania rosyjskiego, znanem było pojęcie państwa polskiego jakkolwiek zależnego od Rosyi—a temsamem uznaną była przynależność państwowa do Królestwa Polskiego.

W zastosowaniu tego rozporządzenia, ma być na przyszłość oznaczaną przynależność osób, mających prawo swojszczyzny na obszarze utworzonego przez Kongres Wiedeński Królestwa Kongresowego Polskiego jako „przynależność do Królestwa Polskiego.”

Postanowienia co do pośrednictwa w pracy w zajęтым obszarze.

Poniżej ogłasza się w całej osnowie rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 6 czerwca 1916 L. 37595 w sprawie pośrednictwa w pracy.

Za zgodą Naczelnej Armii rozporządza się, co następuje:

§ 1. Centralny Urząd pośrednictwa pracy przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem. Obwodowe Urzędy pośrednictwa pracy.

Do prowadzenia pośrednictwa pracy dla C. i K. Obszaru okupowanego istnieje przy Jeneralnem Gubernatorstwie Wojskowem Centralny Urząd pośrednictwa pracy; przy każdej Obwodowej Komendzie Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy.

Komendant Obwodowy może ustanowić zarządzeniem, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym, zastępców Obwodowego Urzędu pośrednictwa pracy w oznaczonych miejscowościach obwodu poza siedzibą Komendy Obwodowej.

Ci zastępcy zostaną zaopatrzeni w osobne legitymacje.

§ 2. Cel pośrednictwa pracy.

Pośrednictwo pracy ma na celu ustalenie, prowadzenie w ewidencji i możliwe wyrównywanie pobytu i podaży pracy każdego rodzaju, z wyjątkiem robót wojskowych.

Centralny Urząd pośrednictwa pracy i każdy Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy prowadzi statystykę robotniczą i udziela wyjaśnień w sprawie poszukiwanych i wolnych miejsc robotniczych. Wyjaśnienia dla Komend, władz lub osób prywatnych po za obrębem Obszaru okupowanego mogą być udzielane tylko przez Centralny Urząd pośrednictwa pracy.

§ 3. Kompetencya.

Pośredniczenie w pracy, tudzież badanie, ustalenie i ewidencya pobytu i podaży pracy w obrębie obwodu jest obowiązkiem Obwodowych Urzędów pośrednictwa pracy.

Sprawy, odnoszące się do pośredniczenia w pracy między różnymi obwodami albo między Obszarem okupowanym i obszarami po za jego obrębem, są zastrzeżone Centralnemu Urzędowi pośrednictwa pracy. Pośredniczenia w pracy do obszarów poza obrębem Monarchii i Obszaru okupowanego wymagają zezwolenia Naczelnej Komendy Armii.

§ 4. Postępowanie.

Robotnicy, tudzież ci z pracodawców, którzy chcą użyć robotników w Obszarze okupowanym, zgłaszają swą podaż lub swój pobyt w Okręgowym Urzędzie pośrednictwa pracy swego obwodu.

Pracodawcy którzy chcą użyć robotników po za obrębem Obszaru okupowanego, zgłaszają swe zapotrzebowanie w Centralnym Urzędzie pracy.

Zgłoszenia, które wpływają do niewłaściwego urzędu, zostaną odesłane dalej do kompetentnego urzędu.

§ 5. Opłaty.

Pośredniczenie w pracy odbywa się dla robotników bezpłatnie, dla pracodawców za opłatą, której wysokość będzie oznaczona obwieszczeniem Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i którą należy zapłacić po zawarciu umowy o pracę.

Opłaty będą użyte do pokrycia kosztów pośrednictwa pracy.

Do do należytości za pośrednictwo, mających się opłacać w obwodowych urzędach pośrednictwa, wydało c. i k. Gubernatorstwo wojskowe w obwieszczeniu z dnia 13 lipca 1916 L. 37585 następujące zarządzenia:

§ 1.

Za pośrednictwo w pracy nie opłacają robotnicy żadnych należności — pracodawcy zaś należności, określone w § 3. Władze wojskowe i inne publiczne władze uwolnione są od obowiązku uiszczania należności za pośrednictwo, o ile rozchodzi się o siły robocze do wykonania robót publicznych przez te władze prowadzonych i o ile co do pewnych oznaczonych wypadków nie zostaną wydane osobne przepisy.

§ 2.

Należność oznaczona w § 3 należy się od pracodawcy tylko za robotników faktycznie przez Obwodowy Urząd pośrednictwa pracy dostarczonych (§ 5 Rozp. c. i k. J.G.W. L37505.16)

§ 3.

Należność za pośrednictwo w dostarczeniu służby domowej wynosi 1 koronę od osoby zaś za dostarczenie robotników innych kategorii 5 koron od osoby.

Bliższe szczegóły zawiera instrukcja.

§ 4.

Postanowienia zawarte w tem obwieszczeniu, obowiązują aż do ich odwołania.

106.

Zakupno zajętych skór surowych.

L 21133.16.

Na podstawie Rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego J. L. 10000.16 upoważnioną jest do nabywania zajętych skór bydłych i końskich, skórek cielęcych i owczych z wełną i bez wełny jedynie firma Dichter i Blumental w Lublinie, względnie agenci tej firmy na podstawie potwierdzonych przez c. i k. Komendę obwodową legitymacji. Wszelkie inne legitymacje są nieważne.

Każda inna sprzedaż lub kupno, a więc także ze strony garbarzy ulegnie surowym karom.

Lublin, dnia 20 lipca 1916.

107.

Zajęcie zboża.

L 21476.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11. czerwca 1916. dziennik rozp. c. i k Zarządu wojskowego w Polsce Nr 61) zarządzam co następuje:

§ 1. Zajęcie:

Zboże i przetwory młynarskie wszelkiego rodzaju ze zbioru 1916 roku, jak też i wszelkie resztki zeszłorocznych zapasów tych produktów zajmuje się na rzecz Zarządu wojskowego.

Zbożem w rozumieniu tego rozporządzenia są: pszenica, żyto, jęczmień, owies, mieszanka, hreczka i proso.

§ 2. Skutki zajęcia:

Następstwem zajęcia jest to, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż zajętych plodów bez pozwolenia Komendy obwodowej są zabronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne. Stosuje się to też do interesów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia.)

§ 3. Zajęciu nie podlegają:

u producentów:

- a) ziarno potrzebne na zasiew jesienny i wiosenny,
- b) ilości potrzebne dla wyżywienia domowników, oficjalistów i czeladzi producenta,
- c) ilości potrzebne na wykarmienie bydła własnego, tudzież bydła należącego do oficjalistów i czeladzi.

§ 4. Przechowywanie:

Producenci są obowiązani do odpowiedniego przechowania ziemiopłodów. O ile producent tego sam skutecznie nie może, wykona to Komenda obwodowa na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Zboże i produkty wedle § 1 zajęciu podlegające, ukryte lub widocznie nieodpowiednio przechowane zostaną skonfiskowane bez odszkodowania.

§ 5. Przymus omlotu:

Producent jest obowiązany zboże jak najprędzej wymłócić.

Komenda obwodowa może w tym celu wyznaczyć pewien termin, a po upływie tego terminu w razie niewykonania zarządzić omlot na koszt i ryzyko producenta, przyczem mogą być użyte zabudowania i narzędzia jego warsztatu gospodarczego.

§ 6. Obowiązek dostawy:

Producentom wyznaczy się pewne minimum (kontyngenty) które oni obowiązani będą w ściśle oznaczonym terminie odstawić dla c. i k. Zarządu wojskowego.

Kontyngentu tego użyje się w pierwszym rzędzie na pokrycie zapotrzebowania miast: Dąbrowy, Piotrkowa, Kielc, Radomia i Lublina jakoteż centrów przemysłowych w obwodach dąbrowskim, olkuskim, końskim i opatowskim.

W razie nieodstawienia lub niedotrzymania terminu dostawy, będzie nałożona grzywna w wysokości 30 Koron za każde 100 kg. niedostarczonej kontyngentowanej ilości; grzywna ta będzie ściągnięta w gotówce, a w razie niemożności uiszczenia jej, w naturze. Zapłata grzywny nie uwalnia od obowiązku dostawy.

Wójci i sołtysi mają czuwać nad całkowitem i terminowem odstawieniem kontyngentu; zaniedbanie tego obowiązku będzie karane po myśli § 12 tego rozporządzenia.

Wysokość kontyngentów będzie później podaną do wiadomości.

Dostawy wykonane przed oznaczeniem kontyngentów, zostaną przyjęte do magazynów za piśmiennem potwierdzeniem na rachunek kontyngentu.

Gospodarstwa drobne (poniżej 4 morgów) zwalnia się od obowiązku dostawy.

§ 7. Użycie ekskontyngentu:

Nadwyżki pozostałe po pokryciu zapotrzebowania własnego (§ 2.) i kontyngentu (§ 6.) (ekskontyngent) pozostawia się dla wyżywienia ludności nierolnej danego obwodu z wyjątkiem miast i centr przemysłowych, wymienionych w § 6., których zaopatrzenie będzie uregulowane osobnym rozporządzeniem.

§ 8. Ceny:

Za odstawione płody ustanawia się następujące ceny:

za 100 kg. przenicy	34.—	koron
„ „ „ żyta	29.—	„
„ „ „ jęczmienia browarnego	32.—	„
„ „ „ jęczmienia pastewnego	27.—	„
„ „ „ owsa	30.—	„
„ „ „ mieszanki	27.—	„
„ „ „ hreczki	36.—	„
„ „ „ prosa	36.—	„

Należność za odebrane produkty wypłaci Zarząd wojskowy w gotówce.

§ 9. Premie za dostawienie do 15 listopada 1916:

Za zboże (z wyjątkiem hreczki i prosa) odstawiłone do 15. listopada 1916 wypłaci się oprócz ustanowionej ceny premię 2 K za każde 100 kg.

§ 10. Potrącenia z powodu gorszej jakości:

Ceny rozumieją się za towar dobry i suchy o jakości przeciętnej w Jeneralnem Gubernatorstwie.

Przy gorszej jakości towaru nastąpi stosunkowe obniżenie ceny.

Jakość towaru stwierdza organ odbiorczy, a w razie sporu rozstrzyga Oddziałrolniczy Komendy obwodowej.

§ 11. Miejsce odbioru, potrącenia za ładowanie i transport:

Ceny rozumieją się loco miejscowość, którą oznaczy Komenda obwodowa. O ile zboże z powodu wykazanej niemożności dostarczenia na miejsce przeznaczenia, zostaje odebrane na miejscu produkcji, następuje stosunkowe obniżenie ceny, a to odpowiednio do oddalenia: do 10 km. o 1 K przy oddaleniu większem jak 10 km, o 2 K za każde 100 kg.

§ 12. Postanowienia karne:

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia względnie przepisów na podstawie tegoż wydanych będą przez Komendę obwodową karane grzywną 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy o ile czyn ten nie podlega surowszej karze. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do wysokości 3000 koron.

§ 13. Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. sierpnia 1916.

Lublin, dnia 28 lipca 1916 r.

C. i k. Komendant Obwodu:
TURNAU m. p.
podpułkownik.

108.

Zajęcie gliceryny, wód zawierających glicerynę i ługów mydlarskich.

W myśl rozkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego Nr 32348 z dnia 3 lipca 1916, zajmuje się na rzecz zarządu wojskowego wszystkie obecnie istniejące i w przyszłości wytwarzane zapasy gliceryny, wód zawierających glicerynę i ługi mydlarskie.

Wszyscy posiadacze i przechowujący te wytwory mają zgłosić ilość zapasów w dniu 1-go każdego miesiąca w Komendzie Obwodowej.

Każde przekroczenie tego rozporządzenia ulegnie karze pieniężnej do 2000 koron lub karze aresztu do 6 miesięcy.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

109.

Zajęcie rzepaku.

L. 20372/16.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 11 czerwca 1916 r. (dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskow. w Polsce XXIII. 61.) a w ślad zarządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego W. A. L. 3822 postanawiam co następuje:

1. Zajęcie.

Wszystek rzepak został zajęty, zakazuje się przeto jakiegokolwiek handlowego obrotu tym artykułem.

2. Zwolnienie od zajęcia.

Każdemu wytwórcy zezwala się na zatrzymanie nasiennego rzepaku w ilości po 10 kg, t. j. 25 ff. na każdy mórg uprawiony rzepakiem.

3. Obowiązek omłotu.

Do 15 sierpnia 1916 roku musi być wszystek rzepak wymłócony i oddany do rozporządzenia c. i k. Komendy obwodowej.

4. Odbiór i cena.

Odbiór rzepaku nastąpi przez osoby, które c. i k. Komenda obwodowa zaopatrzy w tym celu w odpowiednie legitymacje.

Cena za rzepak wynosi: do 15 sierpnia 1916 roku po 65 koron za 100 kg, t. j. 245 ff., zaś po 15 sierpnia po 55 koron za 100 kg, netto, loco magazyn wojskowy.

Za rzepak gorszej jakości może nastąpić obniżenie ceny w granicach aż do 10 koron na 100 kg. Spory pomiędzy odbiorcą, a wytwórcą rozstrzyga c. i k. Komenda obwodowa.

5. Zamknięcie olejarń.

Wszystkie olejarnie mają być bez wyjątku zamknięte i opieczętowane, a to w Lublinie przez c. i k. Policję, w reszcie zaś obwodu przez c. i k. Żandarmeryę.

6. Postanowienia karne.

Jakiegokolwiek przekroczenie niniejszego rozporządzenia ukarze c. i k. Komenda obwodowa po myśli § 10 powołanego na wstępie rozporządzenia, względnie o ile chodzi o przekroczenie zakazu wywozu po myśli § 7 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1915 r. Nr. 47, grzywną pieniężną do wysokości 5000 koron, lub aresztem do 6 miesięcy.

7. Umowy zawarte wbrew powyższemu zakazowi.

Wszystkie umowy zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia są nieważne.

Wszelkie artykuły, których kupno lub sprzedaż narusza niniejsze rozporządzenie, lub na podstawie tegoż rozporządzenia wydane zakazy, jako też ich cena kupna, ulegają konfiskacie i zostaną użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

8. Moc wsteczna.

Niniejsze rozporządzenie nabywa niezwłocznie mocy obowiązującej, przyczem wszystkie interesy, dotyczące gotowych zapasów rzepaku, lub też rzepaku spodziewanego po tegorocznym zbiorze, a zawarte przed wejściem w życie i wbrew postanowieniom tego rozporządzenia, są nieważne.

C. i k. Komendant Obwodu:
TURNAU m. p.
podpułkownik.

Lublin, dnia 14 lipca 1916.

110.

Przeróbka zajętej wełny owczej.

L 20361/16.

Na podstawie rozporządzenia L 6780 z dnia 15 marca 1916, zaznacza się wyraźnie, że zużywanie wełny do celów prywatnych (przerabianie na przędzę, farbowanie, tkanie) jest wzbronione i podpadnie karze pieniężnej do 2000 koron lub karze aresztu do 6 miesięcy.

Lublin, dnia 12 lipca 1916.

111.

Zakaz przywozu i przewozu pieniędzy serbskich i czarnogórskich.

Rozporządzeniem c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego L 43353/16 z d. 27 czerw-

ca 1916 wzbroniono przywozu i przewozu przez okręg tego Gubernatorstwa dynarów i perpertów papierowych.

Przekroczenia tego zakazu ulegną surowej karze po myśli rozporządzenia Naczelnej Armii z dnia 19 sierpnia 1915 L 30!

112.

Przyjmowanie mieszkańców zajętego obszaru do tymczasowej służby przy straży skarbowej.

C. i k. Generalne Gubernatorstwo Wojskowe, zamierza przyjąć do tymczasowej służby przy straży skarbowej na zajęтым obszarze – mieszkańców Polski zgłaszających się dobrowolnie.

Warunki przyjęcia są następujące.

- 1) zdolność fizyczna
- 2) władanie językiem polskim w słowie i piśmie, pełenci władający także językiem niemieckim mają pierwszeństwo.
- 3) stopień inteligencji potrzebnej do tej służby.
- 4) wiek ponad 18 a nie przekraczający 35 lat.
- 5) nienaganne życie.
- 6) osoby małoletnie muszą przedłożyć zezwolenie ojca lub opiekuna, potwierdzone przez Urząd gminny.

Wynagrodzenie dzienne należące się od dnia wstąpienia do służby wynosi 5 koron, będzie ono wypłacane zawsze na 5 dni z góry; oprócz tego otrzymają przyjęci do służby całkowite umundurowanie (płaszcz, bluza, czapka, para trzewików) dalsze zaś zapotrzebowanie odzienia pokrywać muszą z własnych środków. O mieszkanie i posilne a tanie wyżywienie postara się Komenda Straży skarbowej.

Wszyscy ubiegający się, muszą się poddać przez czas trwania dobrowolnie objętej służby rygorowi wojskowemu i poddanie się to uroczą się przyrzec.

Niedbalstwo w służbie, lekkomyślność, nierzetelne lub zbrodnicze czyny – pociągną za sobą oprócz wydalenia ze służby, także kary według wojskowej ustawy karnej.

Zgłoszenia do służby przyjmuje codziennie w godzinach urzędowych c. i k. Obwodowa Komenda straży skarbowej (ulica Sądowa l. 1 tam też mogą ubiegający zasięgnąć wyjaśnień.

Zgłoszenia można wnosić najpóźniej do dnia 28 października 1916.

113.

Zasiłki dla rodzin robotników cywilnych.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy armii z dnia 23 maja 1916 Op. Nr. 58505 wypłacone zostaną rodzinom robotników cywilnych przynależnych do Królestwa Polskiego a zajętych na obszarze 1, 2, i 4 armii, zasiłki pieniężne w takich samych wymiarach i pod takimi samymi warunkami jak to ma miejsce po myśli rozporządzenia Generalnego Gubernatorstwa wojskowego L 15244/16 odnośnie do rodzin rezerwistów rosyjskich.

Wyłączone od korzystania z tych zasiłków są na razie te rodziny, których żywicieli są zajęci na obszarze c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego, ponieważ zamierzona jest zasadnicza zmiana w organizacyi tych oddziałów robotniczych, przyczem także sprawa zabezpieczenia bytu pozostałych rodzin załatwioną zostanie.

Postanowienia powyższe podaje się do wiadomości publicznej z tą uwagą, że c. i k. Generalne Gubernatorstwo wojskowe, starać się będzie przy użyciu wszystkich środków jakimi rozporządza o złagodzenie nie dających się uniknąć przykrości, które pociąga za sobą przymusowe wcielanie do oddziałów robotniczych, przymus ten jednak trwać musi tak długo aż nowa orgnniczacya oddziałów wejdzie w życie. Wobec tego spodziewa się c. i k. Gubernatorstwo, że ludność nie da wiary nierozumnym plotkom ustawicznie rozsiewanym np., że oddziały robotników cywilnych użyte zostaną do służby na froncie bojowym.

Rodziny uprawnione do poboru zasiłków mają się zgłaszać po wsiach u odnośnych naczelników gmin, a w mieście Lublinie w Magistracie.

114.

Zwalczanie wścieklizny.

Niniejszem ogłasza się w całej osnowie Rozporządzenie Generalnego Gubernatorstwa wojskowego L. H. 49265/16.

§ 1.

Wszystkie psy liczące ponad 8 tygodni mają Wójtowie, w miastach Magistraty utrzymywać w ewidencji z wymienieniem nazwiska i zawodu właściciela, oraz opisem maści, gatunku, rodzaju i przeznaczenia psa.

§ 2.

Psy, o ile nie znajdują się w miejscu zamkniętem, mają być trzymane dniem i nocą na łańcuchu albo muszą być zaopatrzone w kaganiec, uniemożliwiający kąsanie. Przymus kaganicowy odnosi się także do psów prowadzonych na linewce.

§ 3.

Do lokali publicznych (kawiarni, restauracji, lokali urzędowych) tudzież miejsc, w których gromadzi się większa ilość ludzi (parki miejskie, miejsca wycieczkowe i t. d.) nie wolno psów pod żadnym warunkiem ze sobą wprowadzać.

§ 4.

Wypuszczanie kotów poza obręb zabudowań i podwórzy jest zabronione.

§ 5.

Psy chodzące samopas oraz te, co do których powyższe przepisy nie są przestrzegane, mają być przez rakarza, a gdzie takiego niema, przez organa bezpieczeństwa publicznego zabijane, albo jeżeli to jest łatwym i bez narażenia się na niebezpieczeństwo możliwym, wyłapywane.

Psy schwyte należy zabić po upływie 24 godzin, o ile w tym terminie właściciel psa nie zawiadomi o wniesieniu prośby o jego wydanie (§ 6), nie zobowiąże się do ponoszenia kosztów przechowania, pielęgnowania, wyżywienia psa i nie złoży na ten cel odpowiedniej kaucyi. Zabicia psa należy wtedy zaniechać, jeżeli chodzi o psy młode, silne, mierzące w łopatce co najmniej 56 cm. wysokości i nie wykazujące żadnych widocznych wad. W takim wypadku należy o tem zawiadomić Komendę obwodową, która po uprzednim zbadaniu psa przez obwodowego lekarza weter. zarządzi odesłanie go do uzupełniającego zakładu psów wojennych w Puławach lub też jego zabicie.

Właściciel, którego pies został schwyty i zabrany dla celów wojskowych, nie może rościć sobie żadnego prawa do odszkodowania.

Koty, walęsające się poza obrębem zabudowań i podwórzy, należy zabijać.

§ 6.

Wydanie schwytych psów może nastąpić tylko wyjątkowo w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie za zezwoleniem c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego i to pod warunkiem, że pies przez czas, który oznaczy weterynaryjny lekarz obwodowy, będzie na koszt właściciela trzymany pod strażą i weterynaryjną obwerwacją oraz, że przeciw wydaniu nie przemawiają żadne inne powody. Niezależnie od ewentualnego ukarania właściciela po myśli § 11 można wydanie psa uczynić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na cele dobroczynne.

Aż do zabicia względnie rozstrzygnięcia podania o wypuszczenie, należy schwyte psy trzymać w stosownym miejscu w odosobnionych klatkach, lub tak je uwiązać, aby się wzajemnie nie mogły gryźć i na koszt właściciela odpowiednio je pielęgnować i karmić.

§ 7.

Komendy obwodowe są upoważnione do wystawiania wyjątkowych pozwoleń dla psów, używanych do strzeżenia, polowania, psów owczarskich i tym podobnych, na podstawie których to pozwoleń psy takie są czasowo zwolnione od przymusu kagańcowego względnie od przymusu uwięzi.

§ 8.

Pozwolenia wyjątkowe są ważne tylko na czas specjalnego użycia psa, a zatem dla psów używanych do strzeżenia dopokąd znajdują się w ogrodzonych zabudowaniach, ogrodach, podwórzach, składach, z których nie mogą umknąć, dla psów myśliwskich i owczarskich tylko podczas polowania, względnie użycia w czasie paszenia zwierząt.

§ 9.

Sprowadzanie psów na obszar Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego może nastąpić tylko na podstawie udzielonego przez nie zezwolenia.

§ 10.

Przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszą się do wszystkich psów będących prywatną własnością czy to osób cywilnych, czy wojskowych.

§ 11.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą, o ile czyn nie podpada pod surowsze postanowienia karne, karane przez c. i k. Komendy obwodowe według postanowień rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19 lipca 1915, dziennik rozporządzeń L. 30, grzywną do 2000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

§ 12.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w dotyczącym obwodzie i obowiązuje w miejsce zarządzeń wydanych dotychczas przez Komendę obwodową, o ile one nie zawierają dalej idących postanowień.

W myśl § 12 powyższego rozporządzenia traci moc obowiązującą Rozporządzenie c. i k. Komendy obwodowej z 10 lipca b. r. L. 18781 z wyjątkiem następujących przepisów:

- 1) Punkt 2 pierwszy ustęp co do obowiązku wydawania bezdomnych psów i kotów.
- 2) Punkt 2 ostatni ustęp co do obowiązku ogłoszenia zakazu wprowadzania psów do publicznych miejsc, w których gromadzi się więcej osób, do miejsc zabaw i parków oraz co do odpowiedzialności właścicieli, zarządców i dozorców tych miejsc.
- 3) Punkt 14 co do zamieszczenia tablic przy wejściach do miejscowości.

115.

Utworzenie stacyi psów policyjnych w Lublinie.

Przy c. i k. Obwodowej Komendzie żandarmeryi w Lublinie utworzono stacyę psów policyjnych.

Przez to uzyskała żandarmerya cenną pomoc w wykryciu i ujęciu zbrodniarzy, w przeważnej jednak części wynik częstokroć niespodziewanie doniosły zależny jest od obeznania

się ludności ze sposobem używania psów policyjnych a także i od współdziałania ludności.

Psy policyjne używane są przede wszystkim do wyśledzenia sprawców we wszystkich wypadkach ciężkich zbrodni, dotyczących bądź życia, bądź mienia ludzkiego (np. morderstwo napady rabunkowe, wielkie kradzieże i t. p.) Pierwszym nieodzornym warunkiem powodzenia jest aby ślady pozostawione na miejscu zbrodni nie zostały zatarte, gdyż psy po pozostałych tropach i po węchu pozostawionych lub zgubionych przedmiotów jak części ubrań i t. p. ścigają sprawcę nawet na znaczne odległości.

W pierwszej chwili po dowiedzeniu się o dokonaniu zbrodni, należy unikać przechodzenia i poszukiwań na miejscu czynu i starać się o jaknajwcześniejsze uniemożliwienie dostępu osobom niepowołanym. Często najdrobniejszy ślad może posłużyć do wykrycia sprawcy, natomiast bezmyślność i ciekawość niepowołanych osób może udaremnić wszelkie nawet najściślejsze dochodzenia.

Broni pozostawionej przez zbrodniarzy, porzuconych części ubrań, zgubionych przez sprawców przedmiotów zrabowanych lub skradzionych, nie należy bezwarunkowo dotykać ani przenosić lecz pilnować ich i wskazać żandarmowi.

Najodpowiedniejszym jest otoczenie miejsca czynu przez ludzi lub odgraniczenie sznurami i t. p.

W wypadkach spełnienia zbrodni w budynku należy szczególniejszą uwagę zwracać na to, aby koło drzwi okien i wogóle miejsc, którymi sprawca mógł wyjść nikt nie przechodził i nie zacierał śladów jakie mogły pozostać.

Dopiero po postaraniu się aby stan pozostawiony przez sprawców nie uległ zmianom, należy zawiadomić o zbrodni najbliższy posterunek żandarmeryi, który w miarę potrzeby zarządzi sprowadzenie psa policyjnego na miejsce.

116.

Uszkodzenia na liniach c. i k. kolei wojskowej.

Ze względu na zdarzające się wypadki bądź to lekkomyślnego bądź złośliwego uszkodzenia urządzeń kolejowych ogłasza się na rozkaz c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego co następuje:

Chodzenie po torze kolejowym lub wstępowanie do wszelkich należących do kolei budynków, o ile nie są one dla publiczności przeznaczone jest jaknajsurowiej zabronione. Również zabrania się surowo składania jakichkolwiek przedmiotów bądź na torze, bądź w bezpośredniej bliskości toru.

Działający wbrew przepisom tym ulegną surowej karze, a oprócz tego narażą życie swe na niebezpieczeństwo, gdyż straż kolejowa jest uprawniona i zobowiązana w danym razie do użycia broni. W porze nocnej mają się osoby niepowołane bezwarunkowo trzymać zdala od urządzeń kolejowych.

Gminy są współodpowiedzialne za bezpieczeństwo urządzeń kolejowych znajdujących się w ich okręgu. Naczelnicy gmin i sołtysi mają zatem w swym zakresie działania dołożyć wszelkich starań, aby bezpieczeństwo kolei nie było zagrożone. W tym celu obowiązani są ludność odpowiednio pouczyć i czuwać nad tem aby istniejące przepisy nie były przekraczane.

Osoby podejrzane, zwłaszcza obce należy szczególnie mieć na oku.

Każdy jest obowiązany, przeciwdziałać według możliwości uszkodzeniu urządzeń, a dostrzeżone przekroczenia i wszelkie spostrzeżenia mogące mieć jakiegokolwiek znaczenie dla bezpieczeństwa kolei, donieść bezzwłocznie najbliższej straży kolejowej. Zaniedbanie tego obowiązku ulegnie surowej karze.

Za uszkodzenie urządzeń kolejowych, którego można było uniknąć przy odpowiedniej uwadze organów gminnych i ludności będą pociągnięci do surowej odpowiedzialności nie tylko bezpośredni winowajcy lecz także organa gminy winne zaniedbania obowiązku dozoru i te osoby prywatne, które mogły zapobiedz uszkodzeniu a nie zrobiły tego względnie zaniechały doniesienia.

W wypadkach w których można przypuścić że szczerze koła ludności wiedziały o karygodnym czynie lub o przygotowaniach do niego, będą całe gminy uważane za współwinne i karane

117.**Wyrok.**

Sąd pokoju IV okręgu miasta Lublina zasądził wyrokiem z dnia 1 sierpnia 1916 L 240.16, Szyję Bakumana za przekroczenie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15 września 1915. i obwieszczeń c. i k. Komendy obwodowej z 26 maja 1916 L 15104.I i z dnia 10 czerwca 1916 L 182 popełnione, przez to że, pud węgla kamiennego sprzedawał po 1 kor. a więc powyżej ceny maksymalnej na 500 kor grzywny, względnie w razie niemożności ściągnięcia grzywny na 50 dni aresztu.
